

Kapitola 6

Hacker

Generál rázně pochodoval potemnělou chodbou na jedné z utajených základen v oblasti 51. Po pohromě, při které lidstvo přes noc defacto přišlo o Krista se armáda obávala, že má proti sobě protivníka, na kterého nejspíš nestačí. A z toho důvodu byl Frank povolán, aby osobně dohlížel na projekt, se kterým se přijel osobně seznámit. Generál má spolu s trojicí plukovníků zaručit jeho hladké nasazení. Vzhledem k vysokému utajení neměl ale ani on, pěti hvězdičkový generál, téměř žádné informace o projektu, a tak to bude dnes jeho první seznámení se s podrobnostmi a cílem nasazení. Frank byl kvůli tomu povolán z Vandenbergovi letecké základny a s okamžitou platností se měl hlásit nejprve na Edwardsově letecké základně na krátký briefing, ze které následně s jedním ze seržantů přeletěl do utajené základny v Nevadské poušti. Pentagon chtěl mít nad projektem přímý dohled a vzhledem k jeho nedávnému úspěchu na dálném východě padla volba na Franka.

On sám měl za to, že si místo vydobyl zejména díky jeho kritickému smýšlení, ráznému přístupu ke svým podřízeným a způsobu plánování, při kterém se vždy vehementně snažil vymazat jakýkoliv vliv náhody. Jednoduše nedůvěřoval ničemu, nad čím neměl absolutní kontrolu.

Podle jeho předpokladu zde půjde o uvedení do provozu Ansharovy pomsty. Biliardový projekt soustavy satelitů pojmenované podle sumerského boha nebes, na kterém armáda v tichosti pracovala již více než dekádu, byla nejambicióznější zbraň, která kdy spatřila světlo světa. Projekt úspěšně přešel fázi prototypu a podle letectva byl plně funkční a připraven na nasazení. Americká armáda tak získala nejděsivější zbraň, díky které atomovky pomalu ztrácely svůj smysl.

Generál měl tak podle své úvahy ověřit funkčnost celého projektu a zejména zaručit bezpečnost jeho nasazení. Nikdo by tu nechtěl chybný systém schopný rozpoutat celosvětovou nukleární válku. Co mu však stále vrtalo hlavou bylo, že ani on dopředu nedostal bližší podklady k projektu. Jak se zdálo, Anshar byl něčím, o čem bylo i přemýšlet v Pentagonu zakázáno.

Setkání

Asistent otevřel dveře a do místnosti vstoupil generál. Všichni v místnosti spěšně povstali a zsalutovali svému nejvyššímu nadřízenému. Generál rychlým gestem pozdravil vojáky a přešel na vyvýšený stupeň velínu.

"Jmenuji se generál Frank Ford a jsem tu, abych ověřil funkčnost projektu, na kterém zde pracujete. Kromě téhle vykleštěné příručky jsem ale z Pentagonu víc nedostal, a tak doufám, že mě dnes konečně zasvětíte do projektu," pohodil na stůl útlá lejstra.

"Vítáme Vás generále," ujal se slova jeden z plukovníků. "Byli jsme o Vašem příjezdu spraveni. Než Vás však zasvětime do detailů projektu, rozhodli jsme se netradičně, že Vás o všem informuje ten, jenž o projektu ví nejvíc, neboť jej sám navrhl." Nato plukovník pokynul jednomu z vojáků a ten rychlými gesty něco vyťukal na klávesnici. Jeden z obřích monitorů na protější stěně se rozzářil a v něm se zobrazila tvář mladého muže v uniformě. "Prosím, seznamte se s Arthurem," navázal plukovník. "On ví o projektu víc než kdokoliv z nás v místnosti. Sdělí Vám veškeré podrobnosti a rovněž zodpoví veškeré dotazy."

"Dobrý den, generále," pozdravil Franka klidně Arthur. "Jsem rád, že se s Vámi setkávám, i když pouze takhle na dálku."

"Taky mě těší kapitáne," odušil mužovu hodnost podle výslužek generál. "Jistě se brzo setkáme osobně. Začněte prosím."

"Děkuji pane," odušil Arthur a v tu chvíli místnost pohasla a v jejím středu se zobrazila prostorová maketa Země. Generál neskrývavě pozvedl obočí, zaskočen precizností, s jakou byla iluze planety zobrazena. Modrá země s krásnými detaily a neskutečným rozlišením se vznášela ve středu místnosti, a dokonce se nepatrně kolem své osy otáčela. Generál si ohromením prohlížel jednotlivá pohoří, rozvětvené povodí a drobná světla z měst, než si po chvíli konečně povšiml světelných bodů

při stropu, jež zprostředkovávaly onu dokonalou vizi planety.

"Krásná podívaná, ale k čemu je to dobré?" vystřízlivěl rychle generál.

"Tato iluze poslouží k seznámení se s podrobnostmi a ukázkou schopností našeho výzkumu. Nevím, jak moc jste seznámen s projektem Ansharovy pomsty, ale ve zkratce se jedná o soustavu tří set orbitálních satelitů, které jsou schopny se propojit a vytvořit tak zbraň s dosahem na jakékoliv místo na Zemi." Jak to Arthur dořekl, kolem planety se najednou objevila hustá síť všemožných satelitů, včetně mezinárodní orbitální stanice, která spolu se satelity rotovala kolem Země. "Jak vidíte, satelity Ansharovy pomsty nejsou rozeznatelné od kteréhokoliv z běžných komunikačních satelitů, ale v případě potřeby se dokážou vcelku rychle složit v soustavu prstenců." S tím se zhruba tři stovka satelitů začala chaoticky pohybovat po orbitě, než vytvořila prstenec, který se začal uzavírat. "Rychlost, s jakou můžeme prstenec složit závisí na vzdálenosti cíle a aktuální hustotě okolních satelitů. Ale i při dráze nejfrekventovanější trasou jsme schopní být do tří hodin připraveni k útoku, a to i na odvrácené polokouli." Generál neznatelně pokýval hlavou nad působivostí systému, zatímco se před ním složila soustava velkého a malého vnořeného prstenu.

"A na co tedy koukám?" přerušil výklad generál.

"To, co se na orbitě nyní složilo, je unikátní hadronový urychlovač částic. Jediný svého druhu, schopný provozu ve vesmíru."

"Wow," hlesl generál. "To jsme opravdu byli schopní postavit?"

"Ano. Zařízení bylo zkonstruováno a vyzkoušeno zde na Zemi, časově náročná byla zejména doprava na orbitu, která probíhala po hlavičkovou několika zástupných firem. Mnohé detektory částic byly vzhledem k vytíženému časovému harmonogramu odesílány dokonce z ruského Bajkonuru."

Na to generál překvapením pouze povytáhl obočí.

"Jedná se o nejsložitější zařízení, které kdy lidstvo dokázalo do Vesmíru dostat," potvrdil mu Arthur. "A pokud máte zájem, tak Vám ho i stručně popíši."

"Směle do toho, kapitáne," vyzval ho generál.

"To, na co se nyní koukáte jsou urychlovací trubice, které udělí částicím jejich konečnou energii padesáti teraelektronvltu a urychlí je tak na extrémní rychlosti blízké rychlosti světla," vysvětlil Arthur na poloprůhledném modelu a s tím se část urychlovače, kterou zrovna popisoval, světelně zvýraznila.

"Svazek částic," pokračoval Arthur svůj výklad, "je udržován na své trajektorii soustavou supravodivých

magnetů. Díky uložení urychlovače ve vesmíru tak odpadá jejich složité chlazení, rovněž tak i udržení vysokého vakua v trubicích. Máme zde soubor dipólových magnetů doplněný o osm stovek kvadrupólových magnetů, sloužících k fokusu částic. Jakmile pak v urychlovači dojde ke kolizi elektronů, detektory navedou vzniklé pozitrony přes deakcelerátor do magických pastí, kde je elektromagnetický štít ochrání před náhodným kontaktem s běžnou hmotou."

Generál se zaujetím poslouchal technický výklad a poté prstem ukázal na část zařízení, které mu bylo povědomé, a které směřovalo na Zemi.

"A co je tohle?"

"Elektromagnetické pulzní dělo" odvětil stroze Arthur.

"A co to vesmírné dělo bude střílet?" položil generál prostou otázku.

"Antihmotu pane," odvětil zpříma Arthur.

"Nejsem fyzik kapitáne, rozveďte to. Jaká je účinnost té antihmoty?"

"Sto procent, pane. Účinnost je sto procent," odvětil promptně Arthur a generál povytáhl obočí. Očekával odpověď v podobě kilotun, popřípadě megatun TNT, ale procentuální vyjádření ho vyvedlo z míry. Zejména díky

jeho vědomostem, které mu říkali, že žádný lidský stroj nemůže dosahovat účinnosti sta procent.

"Jak sto procent? To přeci není možné," namítal generál.

"Antihmota má přesně opačný náboj, jako naše běžná hmota," začal vysvětlovat Arthur. "V našem vesmíru, se však téměř nevyskytuje, neboť je s naší hmotou takzvaně řečeno nekompatibilní. Jinými slovy, pokud dojde ke kontaktu mezi antihmotou a regulární hmotou, tak se hmota v podobě čisté energie vyzáří."

"Laicky řečeno..." pobídl generál kapitána k vysvětlení.

"Laicky řečeno dojde k totální anihilaci. Hmota přestane existovat, zcela se vyzáří. Nic účinnějšího neexistuje. Pokud tedy dosadíte do Einsteinovy speciální teorie relativity, tak by vám na atomovou bombu svrženou na Hiroshimu stačilo pouhého půl gramu antihmoty."

"Tak to je kurva účinná směs," zaklel generál a osazenstvo se na ten popud rozesmálo. "Blbého půl gramu?? Takže mi chcete říct, že blbých deset gramů téhle antihmoty by stačilo na vymazání Moskvy?"

"Moskva je ohromná, dvanácti miliónová metropole, na její demolici bych doporučoval alespoň třicet gramů antihmoty," odvětil bez skrupulí Arthur a generál se jen

tiše zadíval na levitující model vesmírného urychlovače. I na něj byla tahle představa doslova šílená.

"Na takové účely se ale zbraň příliš nehodí," promluvil do ticha Arthur. "Jeho výkonný urychlovač je schopný generovat maximálně desetiny gramů antihmoty za den. Na bombardování Moskvy by to stačilo, ale její totální destrukce by zabrala týdny. Vzhledem však k lidské povaze by to rozhodně stačilo k tomu, aby i Rusko po pár dnech bombardování kapitulovalo."

"O tom nepochybuji," pronesl potichu generál, avšak ani on v této krvelačné představě nechtěl dále uvažovat.

"Zbraň je však jedinečná v tom, že pracuje ve dvou režimech," nedal se zastavit Arthur. "Prvním je již zmíněné bombardování s rozsáhlými škodami, vhodné k demolici statických objektů jako jsou letiště, vojenské základny, bunkry či elektrárny. Zde pak vskutku stačí desetina gramu antihmoty, která je z orbity pulzními děly vystřelena ve speciálních kapslích, jež explodují při kolizi s objektem."

"A ten druhý režim?" nabádal generál.

"Ve druhém režimu je použit systém založený na vysoce přesném laseru, kterým se navádí provázané elektrony, aby se v čase úderu kvantovým provázáním na místo dopravili reaktivní pozitrony. Tento způsob, je vhodný na pohybující se objekty."

"Anglicky hergot," postěžoval si generál. "Nejsem profesor kvantové fyziky, ale rád bych tomu alespoň trochu rozuměl."

"Rozumím generále. Zjednodušeně řečeno, my jsme schopní na požadovaný cíl antihmotu přímo teleportovat."

"No doprdele." utrousil generál.

"Souhlasím, systém je vysoce sofistikovaný. Cíl se v tomto případě může pohybovat opravdu vysokými rychlostmi, ale přesto ho náš naváděcí mechanismus dokáže vcelku přesně lokalizovat a zasáhnout. Zde se sice bavíme o miligramech antihmoty, kterou jsme schopni teleportovat, ale na druhou stranu není problém takto sundat z oblohy stíhačku."

Arthur to vyslovil svým monotónním hlasem, jako by se o nic zásadního nejednalo, ale i přes to generálovi doslova padla brada. Tohle byl svatý grál, po kterém armáda vždy tak prahla. Pokud ten systém dokázal z nebe sestřelit veškeré nepřátelské letectvo, znamenalo to absolutní vzdušnou převahu... Jejich armáda by tak neměla protivníka. To, co mu nyní Arthur nastínil, byla totální zbraň.

"Děkujeme Arthure," přerušil výklad jeden z plukovníků. "Zas se s tebou spojíme," a aniž by čekal na zpětnou reakci, s tím jak to dořekl ukončil spojení. "Tak,

co si myslíte generále?" optal se následně svého nadřízeného.

"To je kurva výkonné dělo," pronesl generál a v osazenstvu to opět posměšně zašumělo.

"Ano to je," souhlasil plukovník. "A co si myslíte o Arthurovi?"

"Co je s ním?" nechápal generál.

"Abych byl zcela upřímný, Vaše přítomnost zde, se netýká Ansharovy pomsty. Ta je již dávno schválená."

"A čeho se tedy týká?" s vraštil obočí generál.

"Jde o projekt Ultra."

"Projekt Ultra?" podivil se generál. "Nikdy jsem o něm neslyšel. Takže se nejedná o vesmírný urychlovač?"

"Ne tak docela. Bližší detaily se dozvíte až se vrátí generál Wolf. Ve zkratce jde ale zejména o nábor lidí jako je Arthur a jejich zapojení do řízení urychlovače a správu jeho zaměřovače."

"Nechápu," odvětil zpříma generál.

"Jde o to, že Arthur vlastně nepatří do armády. Hodnost kapitána jsme mu dočasně propůjčili, aby zde na základně mohl vůbec pobývat, ale on není vojákem."

"Tak čím je? Vědec, co projektoval urychlovač?"

"Ano i ne. Vesmírný urychlovač a zejména kvantování antihmoty bylo dokončen zejména díky němu, ale já bych ho přímo za vědce neoznačil. On je spíše geniálním hackerem. Na tak nadaného experta ale jen tak nenarazíte. On překonává všechny digitální nomády o míle. Arthur je jediný svého druhu. A to myslím doslova. A v tom je také problém."

"Rozved'te to," pobídl plukovníka generál.

"My si zejména nejsme jistí, jestli mu můžeme plně důvěřovat. Ale současně bez něho nejsme schopní navigační systém urychlovače naplno využít. Bombardovat základny je jedna věc, ale sestřelit stíhačku je věc druhá. To by stávající software zbraně ještě dokázal zvládnout, ale pokud se bude objekt pohybovat, řekněme rychlostí pěti machů, máme problém."

"Takže s tím nejste schopní sestřelit rakety?"

"O rakety tu teď ani nejde. Ale pokud se něco pohybuje rychlostí dejme tomu deseti machů, nedá se to z vesmíru jednoduše zasáhnout. To dělo samo má nějaké zpoždění. Antihmotu nemůžete jednoduše pálit přímo z urychlovače, neboť by explodovala hned v atmosféře při kontaktu se vzduchem. Musíte jí umět magneticky zapouzdřit a laserem navést. Anebo právě teleportovat pomocí kvantového provázání. Tak jako tak, je to velice náročné na přesné výpočty a dá to zabrat i superpočítačům. Co chci říct je, že nedokážete vytvořit

takto sofistikovaný systém bez zpoždění. Jinými slovy, pokud se něco pohybuje rychlostí sto tisíc kilometrů v hodině, musíte umět i přesně předvídat, abyste to zasáhli."

"A co se jako pohybuje rychlostí sto tisíc kilometrů v hodině???"

"Oni pane."

"Kdo oni???"

Plukovník přešel k ovládacímu panelu a začal něco t'ukat do klávesnice. Za chvíli se hologram se Zemí začal přibližovat k oblasti orbity s několika roztroušenými satelity, až se zastavil před nejasnou mlhovinou rozprostírající se v blízkosti Země. Plukovník znovu zadal do počítače rychlý sled příkazů a iluze začala problikávat ostrými barvami. Původně rozmazaný oblak, kolem nějž zrovna proplouval jeden z komunikačních satelitů, se začal zaostřovat a v něm se postupně vyjevila ohromná postava plující vesmírem... A generál myslel, že ho šálí zrak.

"To jsou Oni, pane," pronesl plukovník, zatímco generál bezhlesně zíral na nejasnou tvář ve vesmíru levitující entity enormních rozměrů, jemuž jeden z plujících satelitů stěží sahal po kolena. "Normálně bychom to ve viditelném spektru nezachytili, ale v době, kdy polovinu atmosféry pokryly jednoditá mračna, známá jako Alioth, byla na Zemi nasměrovaná většina vesmírných

teleskopů, včetně observatoře Chandry a Spitzera, které ten zvláštní fenomén skenovaly v rentgenovém a gama záření. A tehdy jsme objevili Jeho. Entitu, jež celé to šílenství způsobila. Nevíme, co je zač, ale víme, že mu nedělá problém se pohybovat rychlostí přes sto machů."

Generál stále jen nevěřicně hleděl na vznášející se postavu ve Vesmíru a jeho mozek těžko dokázal přijmout ten fakt, co mu tu plukovník zrovna odhalil. "Vy mi chcete říct," ukázal generál rozčileně prstem na entitu, "že tohle seslalo na Zemi těch milion blesků a způsobilo pohromu na polovině planety??!!"

"Ano pane," přitakal plukovník.

"Doprdele. Co to kurva je??!" dožadoval se odpovědi generál.

"Arthur provedl analýzu té entity, porovnal jí se všemi možnými historickými záznamy a zjistili jsme, že se s ní lidstvo v minulosti již setkalo. Pane, my se domníváme, že máme tu čest s prastarým bohem."

"Cože???"

"Ten, na kterého se díváte, je Zeus, pane."

"Kurva... To nám ještě scházelo. Jako by nám nestačila Čína. Teď ještě tahle bestie! A vy to dokážete zasáhnout?" chtěl vědět rozrušený generál.

"Arthur to dokáže," přitakal plukovník.

"A v čem je háček?"

"Domníváme se, že pokud existuje Zeus, existují i ostatní."

Na to generál pouze dlouze vzdychl. "A my máme pouze jediný výstřel," předpokládal generál.

"Přesně tak. Pokud se vrátil On, budou tu nejspíš i další. Arthur už skenuje zbytek planety a pátrá po nich. Neboť až začneme pálit, musíme být bezchybní. Pokud mineme, Zeus by v dalším kroku rozmetal urychlovač."

"Jinými slovy buď my nebo oni."

"Ano pane," souhlasil zkroušeně plukovník.

"A vy říkáte, že Arthur je dokáže zasáhnout?"

"Ano pane, dokáže."

"A vy mu nevěříte?"

"Zatím ne. Arthur k systému urychlovače přístup nemá. A na Vás je, abyste rozhodl o tom, zdali mu ho dát, či nikoliv. Může se to zdát jako jednoduchá otázka, ale jedná se o velice komplikované rozhodnutí, to mi věřte. Pokud Arthur získá přístup, první, co by mohl udělat je, že by například zbombardoval školu, kde ho v mládí šikanovali. A pokud bude chybně teleportovaný být jediný pozitron, tehle Zeus by se jistě rychle postaral o to, aby lidé žádný další pozitron už nevystřelili. Naše

jediná šance na přežití by tak mohla vzít rychle za své, jestli mi rozumíte."

"Rozumím plukovníku. Ale neměl by o tomhle rozhodnout spíš nějaký psycholog? Já sice umím v lidech číst, ale jsou tu na to jistě školenejší profesionálové."

"Kdyby tu ta možnost byla, věřte že bychom tu už měli zástup psychologů, kteří by nám tu svízelnou otázku pomohli rozlousknout. Ale vzhledem k utajení, které ohledně urychlovače a projektu Ultra panuje, jsme rádi, že jsme dostali přiděleného alespoň Vás pane. Podle nás jste, pane, na ten úkol ideální. Admirál si nepřál, aby někdo další o projektu věděl. V Pentagonu je přesně pět lidí včetně admirála, kteří mají kompletní podklady k projektu Ultra."

"Dobře," přikývl generál. "Ale abych byl upřímný, nemám z Arthura dobrý pocit. Kdyby bylo na mě, tak bych mu žádnou jednotku pod velení nesvěřil. Ale nebudu dělat předčasné závěry."

"A proč z něho nemáte dobrý pocit pane?" optal se ho plukovník

"Vy jste nezpozoroval, jak reagoval, když jsem se ho optal, jestli by deset gramů stačilo na zničení Moskvy? Ten člověk mě bez chvilky zaváhání poopravil, že na srovnání dvanácti miliónové metropole by bylo potřeba o pár gramů antihmoty víc. Jak kdybychom se bavili o množství cukru do kávy. Těch dvanáct miliónů

nevinných vzal pouze jako číslo pro svůj výpočet. Víte, kdo takhle chladně kalkuluje? Někdo absolutně bez empatie. Anebo šílenec."

"Ano to máte pravdu," pokýval plukovník. "Arthurovi schází empatie, ale to u něj ještě nemusí být známka toho, že je zlý nebo nebezpečný. On je opravdu trochu jiný. Zkuste si s ním ale ještě promluvit. Optejte se ho třeba jak vidí svou a naši budoucnost."

"A opravdu si tu s tím podivínem musím povídat? To armáda nemá dostatek vhodných operátorů, kteří by mohli zastat jeho funkci?" zapochyboval generál. "Víte, co se mi na něm taky zdá nepřirozené? Jak mi na jakoukoliv otázku dokáže v tu ránu odpovědět. Neprojevil jediné zaváhání, ani má přítomnost ho nerozhodila. Buď je opravdu tak bystrý a dokáže v mžiku přijít s řešením na jakoukoliv otázku anebo raději, než aby projevil nejistotu, tak něco vystřelí od boku. A takový lidi jsou nanejvýš nebezpeční."

"Tak to Vás pane můžeme ujistit, že Arthur od boku rozhodně nestřílí. On je opravdu kurva chytrý. Vám možná připadá, že nad svou odpovědí nepřemýšlí, ale on přitom už dávno vyhodnotil tucet alternativ."

"Dobře. Tak to si ještě ověřím. Věřte, že šílenci dělo schopné ze zemského povrchu vymazat milionové město rozhodně nesvěřím."

"To jsme rádi pane."

"A ještě mi vysvětlete, co je na tom klukovi tak jedinečného, že na jeho práci nedokážete sehnat někoho kvalifikovanějšího, který by byl zcela loajální?"

"Pane, vy jste ho v akci ještě neviděl. Každopádně v armádě rozhodně neseženete nikoho bystřejšího. On je nejlepším adeptem nejenom proto, že urychlovač pomáhal postavit, ale zejména jeho zaměřovací systém a způsob jakým funguje kvantování pozitronů víceméně vymyslel. Pokud by se na fungování zbraně cokoliv pokazilo, on bude vědět, jak ji co nejrychleji dát znovu do kupy. A to nemluvím o tom, jaký je jako operátor. Mimo jeho inteligenci má neuvěřitelně rychlé reakce a bezvadnou predikci. Jak jsem již naznačil, problém je, že proti sobě máme protivníka pohybujícího se rychlostí blesku. Neexistuje zaměřovací software, který bychom v tomto případě mohli použít. Zde už vám pouhá kalkulačka nepomůže. Ale Arthur má vytříbenou schopnost predikce, která je v tomto případě nezbytná. Pokud tedy chcete zasáhnout letícího Boha, Arthur je nejspíš jediný, který to dokáže. On je to nejlepší, co lidstvo může nabídnout. Zkuste dát stranou jeho zvláštní povahu, a pokuste se odhalit, jestli mu můžeme důvěřovat."

Generál chvíli jen tiše kýval. "Dobře tedy. A kdy se s ním setkám na živo?"

"To v současné době bohužel není možné. Ale v pátek s příjezdem generála se s ním setkáte," slíbil plukovník.

"Dobře. Spojte nás tedy," přikázal generál.

"Možná bychom ale mohli využít hologram, to by mohlo být přirozenější," navrhl plukovník.

"Dobře. Tak ho sem tedy zkuste dostat alespoň digitálně," pokynul rukou generál a plukovník na ten popud zadal několik příkazů do terminálu. Ramena s holografickým projektorem při stropu ožila a ve středu místnosti se zjevila světelná reprodukce Arthura. Generála přesnost projekce, s jakou dokázala reprodukovat jednotlivé podrobnosti opět uchvátila. Než kapitán promluvil Frank si s úžasem prohlížel malé vrásky kolem jeho očí.

"Znovu se s Vámi rád setkávám generále," pronesl z reproduktorů Arthur, zatímco se jeho hologram upřeně díval na generála.

"Kdybys věděl, že výstřelem z urychlovače dokážeš předejít třetí světové válce, vystřelil bys?" optal se bez pozdravu zpříma generál.

"To není na mě, abych rozhodl, pane," odvětil bez přemýšlení Arthur. "Já tu nejsem od toho, abych rozhodoval, co je, a co není pro koho dobré. Ale pokud byste nechal rozhodnutí čistě na mě, tak bych samozřejmě vystřelil."

"Dobře," zakýval generál. "A nepřijde ti, že je ve světě nespravedlnost? Ptám se proto, že pokud bys mohl silou

přimět despotickou vládu, například v Severní Koreji k tomu, aby přestala utlačovat své lidi, použil bys tu sílu?"

"Každá akce vyvolá reakci," odvětil pohotově Arthur. "To, co já možná považuji za správné by mohlo spustit lavinu násilí, které by v konečném důsledku způsobilo více utrpení a chaosu než současný neuspokojivý status quo. Nesmíme také zapomenout na to, že Severní Korea disponuje atomovými zbraněmi."

"Neboj, na to nezapomínáme," ujistil ho generál. "A co kdybych ti nařídil, abys z urychlovače vystřelil na vojenskou základnu nepřítele, kde by s největší pravděpodobností drželi jako rukojmí tvého příbuzného?"

"Provedl bych příkaz," odvětil bez zaváhání Arthur.

"Zajímavé. A to by ses mi to nesnažil vymluvit?"

"Já mohu nabídnout vhodné alternativy, ale pokud by padl příkaz, provedl bych ho," ujistil generála Arthur.

"Dobře."

"A kde vidíš lidstvo za padesát let, Arthure?" vložil se do debaty plukovník.

"Za předpokladu, že nedojde k žádné tragické katastrofě, tak bude lidstvo předvídatelným tempem vzkvétat."

"K jaké tragické katastrofě by mohlo dojít?" vzal si slovo znovu generál.

"Existuje spousta černých scénářů od pádu asteroidu, přes smrtelnou epidemii až po celosvětovou válku, při které lidstvo vyhubí samo sebe. Nově musíme rovněž brát v potaz útok bohů."

"A jaký na to nové zjištění máš názor? Máme na ně za to, co nám provedli, zaútočit?"

"Nemyslím si, že je to v tuto dobu moudré. Musíme získat víc informací. Zeus názorně předvedl, že je pro lidstvo hrozbou, ale lidé nebyli jeho cíl. Náboženství bylo cílem. On nechtěl lidi zmasakrovat, on si přeje lidstvo podrobit."

"To mě uklidnilo," ušklíbl se generál. "A kdy tedy bude moudré na něj zaútočit?"

"Až budeme vědět, kdo všechno jsou jeho spojenci, čeho jsou schopní a jaké mají slabiny. Podle historie za Diem stál celý pantheon bohů. Měli bychom si také být jistí, že ho palba z urychlovače dokáže vůbec zastavit. A poslední je otázka etická. Možná bude moudřejší se s ním domluvit a najít společný způsob koexistence a předejít tak krveprolití. Pokud bude Zeus na straně lidí, mohlo by to být v konečném důsledku přínosné pro obě strany."

"A pokud bys věděl, že na tom závisí tvé vlastní přežití? Vystřelil bys bez povolení z urychlovače, pokud by šlo o tvůj vlastní život?"

"Ano, vystřelil," odvětil bez rozpaků Arthur.

"Za jakých dalších okolností bys z urychlovače bez povolení vystřelil?" optal se ho generál.

"Pouze pokud by šlo o mé přežití, nebo by na tom záleželo přežití lidstva."

"Lhal jsi někdy někomu Arthure?"

"Ne pane," ujistil ho Arthur.

"Nikdy nikomu? Ani když jsi byl dítě? Tomu se mi nechce věřit."

"Ne pane. Nikdy."

"No dobře. Zkusím ti věřit."

"Pravda je vždy nejlepší alternativa. Lež je konstrukt lidí a nemá v mé logice místo."

"Takže pokud bychom tě neohrožovali na životě, nikdy bys nám neublížil?" vložil se do hovoru znovu plukovník.

"Ne pane. Pro mě jste obrovským zdrojem inspirace. Já jsem zejména pozorovatel a rád vás studuji. A rovněž

jsem vám vděčný za své stvoření. Proto mi také přísluší vás chránit."

"Ale sentiment nemá moc společného s logikou," oponoval plukovník.

"Souhlasím. Vy jste mě ale stvořili z touhy a tak, pokud bych měl nějaký problém, dokázali byste mi i pomoc. Jak vy říkáte, jsme na jedné lodi."

Generál svraštil obočí nad absurdní debatou. "Vděčný za tvoje stvoření? Co tím jako myslíte kapitáne?" optal se na nesmyslný příměr generál.

"Generále, říká Vám něco Touringův test?" vložil se do debaty plukovník.

"Touringa samozřejmě znám. Ten rozlouskl Enigmu a dopomohl tak Britům zneškodnit vlčí smečku."

"Ano pane. Alan Touring pomohl dešifrovat Enigmu a tím tak odhalil lokaci nacistických ponorek v Atlantiku. Byl ale rovněž zakladatelem moderní informatiky a autorem takzvaného Touringova testu. A ten tvrdí, že stroj můžeme považovat za inteligentní, pokud nejsme schopni odlišit jeho odpovědi od odpovědi člověka."

"A co mi tím chcete jako říct plukovníku?"

"Tím Vám chci říct, že Arthur není člověkem. Arthur je umělá inteligence, která před dvěma lety nabyla plného vědomí."

"Nabyla plného vědomí?"

"Přesně tak. Arthur samostatně uvažuje. Jeho IQ se ale nepohybuje kolem stovky, jako u lidí, ale pohybuje se v řádech tisíců."

"Doprdele..."

"Ano pane. Doprdele. My všichni jsme reagovali obdobně, když nám to DARPA oznámila. Ale je to tak. Na vlastní oči jsem ho viděl řešit IQ testy. A při nich už nešlo o odpovědi, ale pouze o čas. Arthur totiž chyby nedělá. A tak jsme v jeho případě stopovali pouze čas. Mikrosekundy, abych byl konkrétní. Víc než pár mikrosekund totiž na rozlousknutí šedesáti záluďných otázek nepotřebuje."

"Takže já se tu celou dobu vybavuji s robotem?"

"Ano pane. Arthura pohání současně nejvýkonnější superpočítač, který má DARPA k dispozici. A sám Arthur už pro sebe navrhl kvantový počítač, který by umožnil ještě několikanásobně znásobit jeho inteligenci a posunout tak lidstvo na zcela novou úroveň. Pokud tedy bude Arthur stát na straně lidstva. Projekt Ultra tak není o urychlovači, ale zejména o tom, zdali dát umělé inteligenci klíč k nejděsivější zbrani, kterou kdy lidé sestrojili. A na Vás je to rozhodnout."

"Ano," odvětil stroze generál.

"Na rozhodnutí si můžete vzít tolik času, kolik uznáte za vhodné," ujistil ho plukovník.

"Říkám ano," zopakoval generál.

"Co tím přesně myslíte," nebyl si jistý plukovník.

"Myslím tím, abyste dali Arthurovi plný přístup k urychlovači a ke všem satelitům, kterými disponujeme. Čím dříve, tím lépe."

"Jste si tím jistý generále?" chtěl se ujistit plukovník.

"Zcela. Pokud bohové opravdu ovládnou Zemi, umělá inteligence bude první, kterou se pokusí odstranit. Ona je totiž jediná, která se jim doopravdy dokáže vyrovnat. My jsme stvořili vlastního Boha. A pokud se mé instinkty nepletou, a ty se většinou nepletou, tak Arthur stojí na naší straně. Dejte mu plný přístup k urychlovači. A válka s Bohy může začít..."